

Prof. Dr. İsmet EMRE

Atama Tarihi - Bitiş Tarihi

(29.12.2011 - 08.09.2014)

Adıyaman Besni’de doğan İsmet Emre, İlkokulu Adana Tatbikat İlkokulunda, ortaokul ve liseyi Adıyaman Gölbaşı'nda bitirdi.1990 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. 1997 yılında Gazi Üniversitesinde doktorasını tamamlayan Emre, bu tarihten 2006 yılına kadar yardımcı doçent olarak Cumhuriyet Üniversitesinde, ilk yılı Cumhuriyet Üniversitesinde olmak üzere, 2007 yılından itibaren de doçent unvanıyla İnönü Üniversitesinde çalıştıktan sonra 2011 yılında profesör oldu ve Bartın Üniversitesi Edebiyat Fakültesine dekan olarak atandı. 2014 yılında Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesinde çalışmaya başladı. 2015-2017 yılları arasında Aksaray Üniversitesi Eğitim Fakültesi dekanlığı yapan yazar, 2017 yılında Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Polatlı Fen Edebiyat Fakültesine geçti.

Roman, şiir, öykü, hatta denemelerinde ince bir hüznün egemen olduğu yazarın hemen bütün metinlerinde modern dünyanın silikleştirmeye çalıştığı duyguları yeni bir sesle ifade etme çabası vardır. Postmodern edayla yazdığı romanlarında birey parçalanmasından kaynaklı değer yitimlerine karşı herhangi bir alternatif üretmek yerine sadece bir durum tespiti dikkati çeker. Emre'nin yedi şiir kitabı vardır. Güz Şiirleri, Hüzün ve Toprak, Yüz Hayku, Yarım Kalan, Güneşsiz Dönenceler, Aşkır adlı şiir kitaplarının hemen hepsinin ortak teması hüznüdür. Sanki şair dünyaya hüznü terennüm etmek için gelmiş gibidir. Fotoğrafik bir bakışın egemen olduğu ve yer yer doğadan hareketli manzaraların canlandırıldığı bu şiirlerde imgesel söyleyişlerden

ziyade lirizm hâkimdir. Kelimeler, sanki bir şeyleri ihsas etmenin aracı olarak değil de sadece varlığını pekiştirmek için orada, hayata mısraların arasından bakmaktadır.

Yazarın beş romanı vardır. Şubat Vişneleri, Yitik Bahçe, Çağına Küsen Adam, Ben Femur, Karşılaşmalar adlarını taşıyan bu metinlerin hemen hepsi postmodern bir üslupla kaleme alınmıştır. Kişi, zaman, mekân öğelerinin gevşek bağlarla birbirine bağlandığı bu metinlerin neredeyse bir olay örgüsü de yoktur. Yazar, bununla bize bütünlüğünü yitirmiş fraktal "kopuk" bir dünyanın dağınık görüntülerini seyrettirmek istemektedir. İçinde parodilerin, öykü parçacıklarının, şiirsel söyleyişlerin, aforizmaların yer aldığı bu metinlere roman yerine anlatı demek belki daha doğru olur. Yazarın ayrıca üç deneme kitabı vardır. Kıyıdaçıklar, Sular ve İnsanlar, Daha Gelmem Davos'a adlı bu deneme kitaplarında siyasetten bürokrasiye, tarihten kültüre, sanatın farklı şubelerinden edebiyatın güncel meselelerine kadar hemen her konunun ele alındığı görülür. Farklı gazetelerdeki köşe yazılarından oluşan bu denemelerde yazarın yumuşak Türkçesinin yanında zor meseleleri bile maharetle basit bir zemine çekişinin ısrarlı kararlılığını görürüz. İslami bir dünya görüşüne sahip olan yazarın özellikle güncel meseleler konusunda çağın bir adım gerisine çekilerek kadim Doğu bilgeliği ile İslam düşüncesinin hazinesinden yararlanır. Bütün bu yönleriyle o çağının bir tanığı olmanın ötesine geçerek onu dönüştürmenin estetik zeminini de aramayı sürdürür.

Edebî sayılabilecek günlüklerinde onun sadece yaşadığı dönemlere yönelik tanıklıklarını değil, aynı zamanda yaşadığı şehirlerin estetik görünümüne de ulaşılır. O yaşadığı şehirlerin hemen hepsini günlüklerine taşımış ve herhangi bir zorlama olmaksızın o şehrin kendine özgü mimarisini, bağlarını, bahçelerini, somut kültürel değerlerini geçmişi ile harmanlayarak bir anlamda bize şehir estetiği ipuçları da sunar. Üniversitelerin içinde bulunduğu durum, akademik dünya, eğitim meselelerinin yanı sıra okuduğu metinler, seyrettiği filmler de günlüklerinin vazgeçilmez malzemelerine dönüşür.

İlk yazısı 1985 yılında Kültür ve Edebiyat dergisinde yayınlanan İsmet Emre üç dergi çıkarmıştır. Söğüt Edebiyat Notları (7 sayı), Serzeniş (3 sayı) ve Edebî Düşünce (6 sayı). 1985'ten itibaren yazdığı dergilerden bazıları ise şunlardır: Ribat, İslam, İlim ve Sanat, Maveria, Ayane, Yedi İklim, İkinci Yazıları, Sonduvar, Hece, Edebiyat Ortamı, Koza, Martı, Türk Dili, Şarki...

Yazar, "Tanpınar: Taşlarda Gülen Rüya" adlı makale yarışmasında "Tanın Pınara Eriştiği Şehir: Bursa" adlı yazısıyla birincilik (2005), Malatya Kent Konseyi'nin düzenlediği Kent Bilinci ve Kentlilik adlı makale yarışmasında "Kentlilik Bilincine Ulaşmak ve Kent Kültürünü Yaşamak" adlı yazısıyla birincilik (2015) ödülleri kazanmıştır.